

Принципи викладання і навчання

ПРЕЗИДЕНТ БОЙД К. ПЕКЕР

Діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів

СТАРІЙШИНА Л. ТОМ ПЕРРІ

З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Викладання і навчання

Президент Пекер: Наша тема присвячена викладанню і навчанню євангелії Ісуса Христа у класній кімнаті і вдома. Усі ми, провідники, вчителі, місіонери і батьки, маємо завдання від Господа на все життя—навчати і вчитися ученням євангелії, як їх було відкрито для нас.

Ми почнемо з невеличкої бесіди між старійшиною Л. Томом Перрі і мною, де обговоримо принципи, на яких ґрунтується якісне викладання.

Мое завдання полягає в тому, щоб навести кілька прикладів зі свого життя, завдяки яким я багато дізнався про те, як слід навчати і вчитися. Уважно спостерігаючи і слухаючи, ви помітите, що для того, щоб бути успішним учителем, вам також слід бути й старанним учнем.

Після нашої бесіди виступить старійшина Джеффри Р. Холланд, який розповість нам, як підготуватися до навчання. Потім він увійде до класної кімнати, де зібралися учні,

щоб продемонструвати, як навчати у класі.

Кожен з Дванадцятьох міг би ефективно провести цей показовий урок. Підхід кожного відрізнявся б від інших. Не існує єдиного методу, що спрацьовував би для всіх учителів або в усіх ситуаціях. Присутність Духа є надзвичайно важливою. Він скеровує нас використовувати нашу підготовку, досвід, особисті риси, знання і свідчення у будь-якій конкретній навчальній ситуації.

Обов'язки провідників

Провідники мають обов'язок навчати під час проведення рад, інтерв'ю та богослужінь. Вони також мають обов'язок слідкувати за тим, щоб безперервно відбувалося вдосконалення вчителів і ефективне вивчення євангелії членами Церкви.

З цього приводу Перше Президентство надіслало листа від 17 листопада 2006 року про скасування покликання координатора з удосконалення вчителів приходу та колу. До листа додавався перелік "Обов'язки провідників щодо вдосконалення вчителів". Ми віримо, що, маючи принципи, викладені протягом цієї трансляції, разом з пропозиціями і джерелами, згаданими у листі, провідники священства і допоміжних організацій радитимуться разом стосовно того, як покращити викладання і вивчення євангелії. Немає необхідності проводити інші особливі збори з удосконалення вчителів окрім навчання під час зборів рад та інтерв'ю час від часу за потребою.

Ми молимося, щоб ця трансляція

Виступи на Всесвітніх зборах навчання провідництва допоможуть вам стати кращим учителем і учнем. Щоб визначити й застосовувати ідеї, що пролунали в цих виступах, читайте інформацію, що наводиться на жовтих вставках, розміщених перед кожним виступом. Під час виступу ви також можете відмічати вірші та ключові фрази, а також записувати свої враження.

Прочитайте вступну частину виступу президента Пекера. Визначте ідеї, що допоможуть вам стати кращим учителем і учнем.

Розміркуйте над наступним питанням і записуйте свої ідеї і враження: “Що мені слід робити, аби бути впевненим, що Дух присутній під час мого викладання вдома і в Церкві?”.

Що, на вашу думку, допомагає президенту Пекеру бути хорошим учнем?

навчання допомогла вам стати кращими вчителями та учнями євангелії Ісуса Христа.

Бажання вчитися

Старійшина Перрі: Президенте, Ви написали книгу під назвою *Навчайте старанно*. Ким би ви не служили в Церкві, ви повинні бути хорошим учителем. Це для нас найважливіше покликання. Чи можемо ми з Вами трохи поговорити про те, як старанно навчати, оскільки це вимагається в багатьох церковних покликаннях?

Президент Пекер: Мене було призначено наглядачем за семінарією, а я на цьому зовсім не розумівся. Пізніше, коли мене взяли на роботу і більш-менш достатньо платили, то доручили їздити у підрозділи Церкви, щоб розказувати вчителям семінарії, як навчати і вказувати, що вони роблять не так. Це дуже бентежило, бо я мав приходити в клас і дивитися, як і що роблять учителі, і кожен раз, навчаючи, повинен був виправляти їх, коли бачив, що це треба зробити, і я навчився робити це.

Старійшина Гарольд Б. Лі і старійшина Меріон Дж. Ромні завжди вчили, і вони, до певної міри, не скупилися на те, щоб мені щось сказати або навчити чогось. Думаю, причина, чому вони це робили—я не впевнений, що вони передбачали, що я буду на цій посаді або в цьому покликанні,—у тому, що в мене була одна гарна риса: я хотів, щоб мене навчали, і мене це не ображало. Якщо вас це не ображає і якщо ви хочете, щоб вас навчали, Господь буде й далі навчати вас. Іноді це буде таке, про що ви навіть не ставили мету дізнатися.

Обидва ці великі вчителі хотіли навчити мене. Коли я бачився з братом Ромні, він часом казав: “Хлопче, я хочу тобі дещо сказати”. І я знав, що буде далі. Він збирався сказати мені, що я роблю щось таке, чого не повинен робити, і я завжди йому дякував.

Я рано зрозумів, що дуже важливо прислухатися до досвіду старших людей. Колись у мене був президент колу, який одного разу казав: “Я завжди намагаюся бути в присутності великих людей”. Він жив у

маленькому місті, що в штаті Айдахо, але він казав: “Якщо до нас приїздить хтось із лекторів або проводиться щось особливе, я завжди намагаюся бути там, бо можу про щось дізнатися”.

Мене завжди приваблювало спілкування зі старшими людьми (тепер і я старий). Але пам’ятаю, що у Кворумі дванадцятьох Легранд Річардс не міг ходити так швидко, як інші Брати, і я завжди чекав його, відкривав для нього двері, я разом з ним повертався в приміщення. Якось один з Братів сказав: “О, як добре, що ви піклуєтесь про брата Річардса”. А я собі подумав: “Ви не знаєте моєї вигоди в цьому”, а ця вигода була в тому, що коли ми поверталися назад, я слухав його. Я знав, що він міг пам’ятати Уілфорда Вудраффа, і він розповідав [про нього]. Навчання один-на-один має сильний вплив. Як правило, навчати один-на-один треба тоді, коли ви когось виправляєте.

Ще один принцип навчання—рано вставати (див. УЗ 88:124), і легко це чи важко—лягати спати, а потім вранці на свіжу голову поміркувати.

Саме тоді приходять ідеї, як навчати.

Не знаю як часто, але було так, що я отримував певне доручення і не мав жодної уяви, що робити.

Учора я був на зборах генеральних авторитетів. Я знав, що маю виступати першим, і подумав: “Про що мені говорити?” Але був впевнений, що ідея прийде, і вона прийшла.

Використання Писань

Старійшина Перрі: Наскільки є важливим у вашому навчанні використання Писань?

Президент Пекер: Я завжди покладав на Писання. Найкращий приклад навчання і того, як саме навчати, найкраща модель для методів навчання, якої б євангельської теми вони не торкалися,—це Господь і Його навчання. Ось тому я й не люблю стояти за кафедрою чи перед класом без моїх Писань у руках. Вони й сьогодні зі мною.

Старійшина Перрі: Президенте, Ви скрізь возите ці Писання з собою. Коли б я не був з Вами, ці Писання завжди з Вами. Ви якось розповідали нам, що на них потрапила вода, і це тільки допомогло, тому що тепер ви можете швидше їх гортати.

Президент Пекер: Було так: я вивчав Писання у дворі на газоні, мене покликали і я залишив їх розкритими на столику—забув про них, як це трапляється зі старими людьми—а розбризкувачі води ввімкнулися. Уранці я вийшов і подумав: “Ну все, пропали мої Писання, в яких я робив позначки упродовж 50-ти років!” Та виявилось, що лише послабло з’єднання сторінок.

Думаю, якби мені довелося брати нову книгу Писань, то перш ніж користуватися нею, я залишив би її під дощем.

Старійшина Перрі: Люди завжди говорять з нами про Писання, і де-хто з них каже, що дуже важко розібратися в них. Як Вам вдається сповнювати Писання життям у своєму навчанні?

Президент Пекер: Читаючи їх. Я пам’ятаю, коли я вирішив, що буду читати Книгу Мормона. Я був підлітком, відкрив її і прочитав: “Я, Нефій, був народжений від порядних батьків” (1 Нефій 1:1). І я читав далі розділ за розділом і вчився чомусь. Це було цікаво, і так я дочитав до розділів, де були слова Ісаї і мова пророка Старого Завіту. Пройшло кілька місяців, і я знову взявся читати Книгу Мормона. Я прочитав: “Я, Нефій, був народжений від порядних батьків”, але знову ж таки наткнувся на ту перешкоду—розділи Ісаї, і я роздумував: навіщо вони там? Врешті-решт я вирішив усе ж прочитати їх. Мені, підлітку, доводилося читати слова. Я не розумів їх, але я міг перегортати сторінки і так перегорнув усі ті розділи. А коли ви вже добираєтеся до Алми, то далі все йде як по маслу.

Тож вам слід вирішити для себе прочитати їх, не вникайте

детально у всі подробиці, а просто читайте від початку до кінця—Книгу Мормона, Новий Завіт, Учення і Завіти, Дорогоцінну Перлину. За роки я при звичаївся читати Писання кожного літа, коли нам випадає трохи часу, щоб освіжити в пам’яті зміст Писань.

Моліться про дар навчання

Старійшина Перрі: Що б Ви порадили новонаверненим до того, як їх вперше буде покликано служити вчителем?

Президент Пекер: Я б сказав, що їм це під силу. Кожний може навчати. Я б порадив їм молитися про дар навчати. Ви знаєте, у Книзі Мормона сказано про дари і виділено кілька дарів, серед них—навчати євангелії Духом (див. Мороній 10:8–10). Давно, коли прочитав це, я подумав: “Ось дар, якого хочу—навчати Духом”. З Писань я знаю, що ви повинні просити—просіть і отримаєте,—тому я хотів би сказати, що вам треба настійливо просити, “шукайте—і знайдете” (див. Матвій 7:7; 3 Нефій 27:29), і що цей дар слід заслужити, але він може прийти.

Шукайте Духа

Старійшина Перрі: Що повинні робити вчителі, аби впевнитись, що вони навчають з Духом?

Президент Пекер: Ви повинні провадити гідне життя, і ви повинні просити про допомогу. Ви можете просити про допомогу, якщо ви батьки. Ще ви повинні виконувати заповіді і постійно, невинно молитися про здатність і натхнення, щоб знати, що саме робити і коли

це робити. Господь не підведе вас: “Я не кину вас сиротами,—Я прибуду до вас!” (Іван 14:18). “Що б не попросили ви з вірою, сподіваючись, що ви одержите”, те буде дано вам (Енош 1:15). Далі один з уривків трохи додає—*якщо* це є добрим для вас (див. Мороній 7:26). Євангелія—дуже практична.

Ви можете бути літньою людиною, яка вважає своє служіння вже закінченим, ви можете бути молодю людиною, яка всього лякається, або матір'ю, яка дуже зайнята з дітьми, або батьком, у якого повно клопотів, але ви можете навчати, і ви можете молитися, і ви можете отримати спрямування. І ви будете навчати. Ви будете благословенні Господом, я можу вам це пообіцяти.

Навчаючи, Господь завжди використовував те, що було знайоме людям. Наприклад, “Подібне ... Царство Небесне до невода” (Матвій 13:47)—насправді воно не є неводом; воно лише подібне до нього; і потім Він пояснює чому. І “подібне ... Царство Небесне до того купця, що пошукує перел добрих” (Матвій 13:45). У розказаній Ним притчі про сіяча (див. Матвій 13:3–8) було те, що стосувалося їх; тому не лише ймовірно, але й цілком вірогідно, що після того, як Він розповів притчу про сіяча і розказав про насіння, посіяне на кам'янистому ґрунті і на родючому ґрунті, один з Його слухачів десь через місяць пішов у поле сіяти і, дивлячись на насіння у своїй руці, міг згадати той урок.

Якщо ви розповідаєте притчі, історії і показуєте ілюстрації, вони залишаються в пам'яті й тоді, коли

учні виходять з класу. Його метод дивовижно простий. Іноді Він був виправдано суворий, але Його навчання було їм завжди зрозумілим.

Вчителювання—це священне покликання, святе покликання. Я хочу сказати вчителям, що у навчанні вони ніколи не залишаються самі. Вони ніколи й не повинні залишатися самі. Господь пообіцяв це в Писаннях. Алма сказав, що, згідно з обіцянням Господа, кожен народ, якою б мовою він не розмовляв, матиме вчителів (див. Алма 29:8), і Господь сказав: “Навчайте старанно і Моя благодать буде з вами” (УЗ 88:78).

Я не знаю, як навчати євангелії без постійної молитви. Ви можете промовляти молитву, ви також можете молитися подумки. Безліч разів, коли я навчав групу або клас, я просто молився в душі: “Як зробити, щоб вони зрозуміли?” Я й не знаю, як інакше досягти цього, якщо не через силу молитви.

Обов'язок навчати

Старійшина Перрі: Навчання—це серцевина всіх заходів Церкви. Хто зобов'язаний готуватися, щоб навчати?

Президент Пекер: Кожний є вчителем: провідник—учитель, послідовник—учитель, радник—учитель, батьки—вчителі. Отже це наш обов'язок—опанувати принципи викладання. Господь так встановив Свою Церкву, щоб усі ми у цій Церкві щось робили. В Ученні і Завітах сказано, що “кожна людина мо[же] говорити в ім'я Господа Бога, саме Спасителя світу” (УЗ 1:20). Які ми благословенні, що у нас, так би мовити, непрофесійне священство, тож усі брати можуть мати священство. Усі сестри мають право на покликання в Церкві, і всі ми будемо батьками. Отже, навчання—центр усього, що ми робимо.

Старійшина Перрі: Ви згадували про навчання вдома. Чим відрізняється навчання в Церкві від навчання вдома? Між ними велика різниця?

Президент Пекер: Навчання вдома проходить на більш особистому рівні, воно йде краще, легше, не так формально, бо батьки навчають через приклад. Батьки також навчають деяким речам, які важко даються дітям,—це коли ті запитують “чому?”, а всі батьки можуть сказати лише “тому що”, бо самі не знають чому, вони просто знають, що цього не слід робити, і вони вчать їх послуху, щоб ті знали, що це, і розуміли. Вдома є могутні узи любові між дитиною і батьками, і ви не відступитеся, поки не навчите цього.

Ви повинні провадити гідне життя, і ви повинні просити про допомогу. Ви можете просити про допомогу, якщо ви батьки. Ще ви повинні виконувати заповіді і постійно, невпинно молитися про здатність і натхнення, щоб знати, що саме робити і коли це робити.

Навчання з допомогою Духа

Старійшина Перрі: Президенте, як Ви думаєте, завдяки чому присутність Духа у класі передається від вчителя студентам і це стає значущим досвідом для них?

Президент Пекер: По-перше, вони повинні знати, що ви любите їх, що ви хочете навчати їх. І ви повинні спілкуватися на досяжному для них рівні. Ми не можемо ширяти десь високо над ними, навіть в евангелії, розповідаючи про речі, які вони не можуть пов'язати з собою. Господь не робив так. Господь ходив з тими, кого навчав, і говорив з ними про звичайне життя, і Його навчання завжди було для них досяжним.

Якщо вам є чого навчати, вони залюбки навчатимуться. Навіть підлітки—і підлітки особливо—залюбки навчаються. У них жадоба до навчання.

Є багато вчителів, які вважають, що вони повинні підготуватися, вивчивши урок від “а” до “я”. Це і так, і ні. Підготовка повинна давати широкі можливості для уроку, щоб задія-

ти студентів, ставлячи їм запитання і занурюючи в тему уроку. У вас має залишатися місце і для натхнення.

Святий Дух активізує нашу пам'ять. Якщо у нас є нелегке завдання чогось навчати і ми задумуємося про те, хто ми є і що ми робимо, то завжди є хоч якийсь маленький досвід, який ми мали, або якесь місце, де ми були, або те, що ми бачили, і ми це можемо використати на уроці. Так само і Писання. Це не просто книга, яку ви час від часу читаете, щоб пізнати закони і правила Церкви.

Трохи скажу про метод викладання, який застосовується в Церкві і не є дуже передовим. Мова йде про лекцію. Лекція не залучає студентів до участі в уроці. Лекція є прийнятною на причасних зборах і конференціях, але навчання має бути двостороннім, щоб ви могли ставити запитання. На уроці ви легко можете викликати у присутніх бажання запитувати.

Уявімо собі, ви навчаєте про мученицьку смерть пророка Джозефа

Сміта. У даному разі ви—учитель курсу історії Церкви і ви досконало вивчили все, що стосується цієї теми. Ви знаєте, що це трапилось 27 червня 1844 року, о 17 годині у Картеджській в'язниці, коли Пророка було застрелено. Якщо ви запитаете їх, о котрій годині, де і т. д. було застрелено Пророка, ніхто з них цього, можливо, і не знатиме. Ви теж не знали б, якби не прочитали перед цим у підручнику. Але ви можете спитати: “Чому так сталося? Як ви думаєте, що було причиною цього?” Поки ви кажете “Як ви думаєте?”, у них вже є що сказати. Вони можуть відповісти, навіть найсором'язливішим буде що сказати. Отже, є спосіб, як обговорювати питання, контролювати і керувати класом. Відповідайте на запитання. Вільно ставте класу запитання.

Ви не можете віддати більше, ніж отримали, так само, як не можете повернутися звідти, де ніколи не були. Отже, вам необхідно отримати Духа. ■